Adil Qasımlı

ZAMANSIZ MƏKAN

Daddım, bu həyatın daddım tamını,
Sınadım, dişimə vurdum hamını.
Yoldan saxlamayın yol adamını,
Ta şələ-şüləmi yığıb gedirəm.

Gördüklərimközdü gözüm içində,
Yanıram bir yanar közün içində.
Gedirəm hər sirrim, sözüm içimdə,
Dilimi dişimə sıxıb gedirəm.

Dünya başdan-başa dolub günahla,
Arayıb, axtardım haqqı çıraqla.
Barışa bilmədim zamanla, vaxtla,
Zamansız məkana çıxıb gedirəm.

GƏLİRƏM

Səndən ayrılmışdım, çıxıb getmişdim.
Hər şeyi dağıdıb, yıxıb getmişdim.
Sanki, boğulurdum, sanki ölürdüm,
getmişdim bir qədər hava almağa,
getmişdim hardasa tənha qalmağa…
Tənhalıq qəribə baxtmış, qədərmiş,
tənhalıq adamı dəli edərmiş…
Burnumun ucunda tütürdün mənim
hər yerdə, hər yanda tutiyə kimi.
Necə olmuşdu ki, sənin qədrini
Bilə bilməmişdim indiyə kimi?..
…Çıxmışam yollara, yollar çiçəkli,
Qoxunu güllərdən alıb gəlirəm.
Əzəlki o qürur dağından enib,
başımı aşağı salıb gəlirəm.
Yamanca peşimanam, sınıb gəlirəm.
O əzəl mehrinə, məhəbbətinə
Sığınıb gəlirəm, sinib gəlirəm.

GECİŞMİŞ ETİRAF

Yatdım mən də çoxu kimi,
Günlər keçdi yuxu kimi.
Sulara tökdüm içimi,
olsun yuxum çin, danışdım.

Özümə bir qapı açdım,
həsrətin əlindən qaçdım,
gəlib sənə yaxınlaşdım,
nə sən, nə də mən danışdım.

Səni bir də görməliydim,
Sevirdim, eşqdən dəliydim.
O sözü ki, deməliydim,
ömrümün sona yetdiyi
axırıncı gün danışdım.

APARIR

Yaşamayaq qoyun kimi.
Ömür dediyin, yun kimi
didilir, daranır hər gün,
hər yel bir əlçim aparır.

Əzrail nə görüb bizdə?
Dolaşır yan-yörəmizdə.
Hansımızı alıb getsin?-
arayır, seçim aparır.

Hamı qalıb can hayında...
Girdiyimiz hər oyunda
yüz ağıllı baş sındırır,
yenə ağlıkəm aparır.

Bu dünyaya göz açandan
hər kəs həyat ağacından
istəyir ki, sevinc dərə,
amma, sonda qəm aparır.

AĞLAMAQ YOX

Dost dalınca daş sıxanda,
Ümidlərin puç çıxanda,
Gözlərindən yaş çıxanda,
qəhrini boğazda boğ,
ağlamaq yox!

Çəkən əyib tərəzini,
göstərirsə qərəzini,
içində boğma hirsini
barmağını gözünə sox,
ağlamaq yox!

Düşəndə dara, zillətə,
qorxutmasın heç bir hədə.
Güvən içində qeyrətə,
ildırım ol, başında çax,
ağlamaq yox!

Bütün buzlaqlar ərisə,
sel-su üstünə yerisə,
bir addım atma geri sən,
cəsarətlə qabağa çıx,
ağlamaq yox!

Göstərmisən nəsil-nəsil
at oynadan kimdi əsl.
Hay önündə tir-tir əsir.
Haydı-haydı, əhdini kəs,
zirvələrdən zirvəyə qalx.
Şan-şöhrətin dalğalansın
Ucalarda bayraq-bayraq.

DÜNYA

Hər kəs keçən yoldu dünya,
Hey boşaldı, doldu dünya.
Biz ağladıq, güldü dünya,
dil tapıb, yola getmədik.

Əlinin suyunu daddıq,
neçə günahına batdıq.
Dərinlərdə əl-qol atdıq,
dayazda zilə getmədik.

Qələm çəkdi yazımıza,
qar yağdırdı yazımıza.
Oynamadı nazımıza,
bizlə qol-qola getmədi.

Olmadı gül dərən ondan,
Bəla gördük hər an ondan,
Qaçdıq, qaçdıq haramından,
Şirəyə, bala getmədik.

Hər bir işdə tərsdi bizə,
Çox dayandı qəsdimizə.
Yerisə də üstümüzə
bir addım dala getmədik.

OLMADI

Mavi göylər çilçıraqdı.
Gecənin bir gecə vaxtı
baxtımın ulduzu axdı.
Olmadı, baxtım, olmadı.

Boynuma çox günah aldım.
Gördünmü nə günə qaldım?!..
Özüm özümə şah oldum,
Nə olsun, taxtım olmadı.

Kimsə çəkdi dərdə sarı,
dedi: "yeri, dərdə sarıl".
Nə ucaymış dərd hasarı,
Üzərindən aşmaq uçun
ha qalxdım, qalxdım, olmadı.

Getdi yüzlərcə yaşıdım.
Mən dəmir, yoxsa, daşıdım?..
Niyə bu qədər yaşadım,
Ölməyə vaxtım olmadı?!..